

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Convulsio Calvniarvm Vlrichi Veleni Minhoniensis,
quib[us] Petru[m] nunq[uam] Romæ fuisse caullatur**

Fisher, John

Antvverpiae, 1522

Responsio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35690

6 Tesselonicenses lras, vbi ia tertio Corinthu venerat, per
6 Phebē Cencherēse m femina ad Romanos eplam direxit,
6 in cui⁹ calce multos fratru noiatim saluere iubet, & q pri
6 de illi⁹ opa in Christu crediderūt, & qui quapiā in eū dex
6 teritate vli sunt. Tū q ecclesiae illius antistites, ac seniores
6 fuerūt, veluti Narcissum, Andronicū, Iuliā, Priscillā, & Aq
6 lam. Qui igit fieri potuit, si Paulus Petru tunc Romae fu
6 isse credidisset, vt digna hūc salutatione nō dignaret, cu
6 ius ille obseruantissim⁹ esse, & nihil honoris ei nō deferre
6 pro sua canicie, & apostolat⁹ honestate debuerat. Sed ine
6 luctabilis hāc est ratio, Petru Romae tunc tps non fuisse.
6 Faceat ergo vafritia Romana hanc sibi gloria ambire,
6 nihil em aequē fallum est, atq; hāc arbitraria aestimatio.

CALVMNIAE Q VINTAE SVMMA.

PAulus literis suis ad Romanos, cōplures ex fratrib⁹ no
minatim saluere iubet, & p̄sertim ecclesiae ipsius Antis
tites ac seniores, veluti Narcissum, Andronicū, Iulian
Priscillā, & Aquilā. Qui potuit igit fieri, si tunc Petru fuis
se Romae credidisset, vt digna hūc salutatione non digna
retur: cui⁹ ille obseruatissimus esse, & nihil honoris ei non
deferre, p sua canicie, & apostolatus honestate, debuerat.
Qm igitur hāc Epistola ad Romanos posteri⁹ scripta fue
rat, q; vel vtraq; ad Corinthios, vel illa, q ad Tesselonicen
ses prior est, oportet vt nō adeo tempestiue Romā Petrus
venerit, atq; praedicatur a multis. Manet igitur ineluctabilis
hāc ratio, Petru Romae tunc temporis non fuisse.

RESPONSIO.

QUamq; hāc ratio (quam aduersarius ineluctabilē vo
cat) nemini non p̄spicua sit, vel ob id omni robore ca
rere, q; ex negatiuis proficiscatur, nos tamen alijs mo
dis eam diluere conabimur. Fieri quidē potest, quū ex alijs
causis, quas hi soli norunt, qui paulo ipsi fuerant consuetu
dine quadam intimiores, tum ex ijs, quas mox dicemus, vt
quum ad Romanos Paulus scripserit, compluresq; saluere
iusserit, Petrum tamen haud nominatim salutarit.

i, Timo, ij,

Et primū, quia nec id facere cōsuevit in alijs eius epistolis, vt quā ad ecclesiam aliquā scribat, saluere noiatim iubeat presbyteros aut Episcopos ecclesiarū. Quod & facile patebit si per singulas epistolas discurrā. Et principio, neminem in priori epistola ad Corinthios salutauit, quū tñ ex longa consuetudine, quā per annū & sex menses cū eis cōtraxerat, multos habuit familiares. Sed nec in posteriori, noiatim quenē impertit salute. Et tñ credibile est iam adfuisse Stephanum, & Achaicū, & Fortunatū (qui Paulo fuerant charissimi) de quibus & in priori epistola mētionē fecit. Ad Galatas item neminem. Et ad Ephesios neminē salutat, quum tamē & ijs, Episcopū constituisset Timotheū vnice sibi dilectū, & multos præterea familiares illic haberet, vt pote qui triennium apud eos mansisset. Ad Philippenses quoq; neminē præter Enodiam & Syntichen duas fœminas, quas tñ haud saluere iussit peculiari aliqua salutatione. Ad Colossenses insup ne vnū quidē, quum tñ eis præfuisset Archippus eorū Episcop⁹, & a Paulo cōstitutus, quē & alibi cōmilitonem suam vocat. In epistola rursus ad Thessalonicenses priori, quū hortatur multitudinē, vt agnoscant eos qui sibi præsumunt in dño, & vt habeant illos in summo præcio, nullius tñ exprimit nomen, cui salutē impertiat. In posteriori similiter nec vnus quidem meminit. Et in ea demū quā ad hebræos misit, quum alioqui parere eos iubeat ijs qui sibi præsumunt, neminem tñ ex eis nominatim salutat. Liquet igitur in ijs epistolis, quas ad ecclesias dedit Paulus, neminē ex presbyteris, aut Episcopis illum salutasse. Quid mirū igit, si in vna hac reliqua, ad Romanos data, Petrū nō salutarit. At inquis, Ecclesiæ ipsius Antistites saluere iussit noiatim. Dic ergo quos Antistites. Respōdes, Narcissum, Andronicū, Iulian, Priscillā, & Aquilam. At miror tales Antistites Romam habuisse, quum alibi Paul⁹ iusserit fœminas in ecclesia silere penitus. Constat em̄ ex supioribus, Priscillam Aquile cōiugem fuisse, & Iulian siue Iunian, Andronici, quemadmodum Athanasius seu Vulgarius tradit. Sed Narcissus (inquis) Episcop⁹ erat. At hūc non salutauit Paulus. Sic em̄ legitur in epistola Pauli, Salutate eosq; sunt ex Narcissi domo, nempe familiares Narcissi, nō ipsum

Narcissum. Erat em̄ is Narcissus (vt tradit Ambrosius) presbyter quidā, sed officio peregrini fungebatur, exhortationibus firmans credentes. At ceteros opinor nō pbabis vnq̄, fuisse presbyteros. Liquet igitur ex his, nequaquā in morem fuisse Paulo, vt præfectos ecclesiarū, in suis ep̄lis noiatim salutaret. Sed & alię q̄q̄ potuerūt interuenire causæ, cur iam nō literis ad Romanos datis salutasset Petrū. Quid enim si Petrū ob aliqua negocia tum absentē nosset, quēadmodū & q̄dā de Narcisso tradunt, q̄ abfuerat ab vrbe, q̄ & factū est, vt hūc forte nō salutaret Paulus. At redeuntē saltē Petrū iussisset saluari. Sed vides, nec hoc de Narcisso fecit. Cæterū qd si per Phæben. priuatā a se iussisset salutationem. Aut forte priuatas Petro scripsisset literas. Quis em̄ hui⁹ rei, iam post tot annorū currícula, certā expromere queat rationē. Sed dicēs. Iam igitur extarent ipsæ literę. Nihil oportet, neq̄ enim dubium est plærāsq̄ ex his, quas Apolloli scripserant, deperisse, qd̄ & nemo, q̄ scripturis alluzuit, ignorare potest.

PERSVASIO SEXTA.

ACCEDIT & istud ad corroborandū, qd̄ Petr⁹ ad ea tpa, quib⁹ Paulus Romanis literas destinauerat, Romanos nō fuisset, quia diuus Ambrosius, sup̄ ep̄istolam ad Romanos, in quibusdā vetustis codicibus dicit se legisse Narcissum illo tpe Romæ presbyterū fuisse, cui⁹ domū Apostolus saluere iubet, hic tñ (inquit diu⁹ Ambrosius) officio peregrini fungebatur, exhortationibus firmans credentes. Qd̄ sane nuperus Roman⁹ presbyter neutiq̄ faceret, a q̄ nihil tam est alienū, q̄ verbi diuini prædicatio. Et id propter, velut claudus (vt Plautino vtar dictione) sutor, domi totos sedet dies, cupediaꝝ delitijs voratrinā explens Nisi forte ostentandæ pompæ causa, ad Lateranense palatium interdum prorepat. Porro vt ad rem veniamus, hic scito est opus, apud primitiuā ecclesiam nullos fuisse, qui dicerentur summi Pontifices, Cardinales, Patriarchæ, Archiep̄scopi Nempe quæ duos solū ecclesiasticos habuit ordines, Presbyteros videlicet, & Diaconos, vt ex ea claret, quam Phi